

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemán veljá: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrť leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá trístopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 12.

V Ljubljani, v ponedeljek 16. januarija 1888.

Letnik XVI.

+ ANDREJ EINSPIELER.

Tedaj tudi Ti? — Ali je mogoče? — Morda je le prevara tužno poročilo iz Celovca: Mnsq. Andrej Einspieler danes ob 9. uri zjutraj umrl? — Je li mogoča tako hitra sprememba, tako nenadomestjiva izguba? Saj so še tako blizo zlati dnevi avgusta, tako živi še spomini na zlato mašo v Švečah! Pred seboj še vidimo čilega starčka jasnega lica, ki se neupogben od starosti ročno obrača, točno odgovarja na razne čestitke in voščila, ki se veseli z veselimi, navdušuje z mladeniškim ognjem, pesmi prepeva ter kliče: Nė vdajmo se! Kako je še delal načrte za prihodnje delovanje! . . . Zakaj se nam vzbujate sladki spomini, vstajate pred nami krasne podobe? Morda zato, da nam je toliko hujše, da srce trepeče silne bolesti in roka zastaja, pišoč spomin „vrlemu možu“, ko čuje s starodavnega Gorotana tužen se glas: Einspielerja ni več?! Zlata maša, blišč in sijaj, ozaljšane Sveče, na tisoče ljudstva okoli svojega ljubljenca — vse to nam plava pred očmi — in sedaj on mrtev počiva na odru!

Pred duhom vidim nizko sobo
A v sobi blede sveč svetlobo,
Med svečami pa spava mož,
Bled mož, ogrnen s plaščem črnim,
Ki strakom je našit srebrnim:
On trdno spi, nevzdravno spi,
Strudila ga je težka hoja!

Da, umrl je rodoljubov prvak, umrl koroških Slovencev vodnik, vzoren duhovnik, zvest državljan!

Do cela potrti ne moremo v tem trenutku obširneje oceniti njegovih zaslug; ako pa rečemo s pesnikom: Strudila ga je težka hoja: trpel je celo življenje, živel v vednih borbah za najdražje svetinje človeške — za Boga, narod, cesarja — povedali smo vse, kar je storil blagi in nenadomestljivi pokojnik!

„Čast božja in svete cerkve, zveličanje neumrljivih duš, sreča Avstrije in naše staroslavne cesarske hiše, blagostanje koroške dežele, razcvetanje slovenskega naroda, ki Vas šteje med svoje najodličnejše in najžlahtnejše zagovornike in rojake: to so bili nameni, za katere ste Vi delali“ — tako krasno opisuje ranjkega zasluge njegov mil. škof v pismu, katero mu je izročil ob njegovi zlati maši.

Ob krsti enega svojih najzvestejših, vnetih in delavnih duhovnikov žaluje danes krška škofija; v vseh strokah je z uma svetlim mečem deloval z ognjevitó besedo in jeklenim peresom za katoliško vero in njeno oživljenje na Koroškem. Kot duhoven pastir, katehet, pisatelj, cerkven govornik, ustanovitelj dobredelnih naprav delal je neumorno za trdno versko prepričanje.

Domovina slovenska! Niso se Ti še posušile solze, koje si točila na prezgodnjih grobovih Erjavca, Levstika, Ferčnika in Tomana, že moraš zopet žalovati ob krsti enega svojih — najboljših, najdelavnejših sinov, ki Ti je bil zvest z vso dušo, vsem srcem od zibelí do groba, vdan Ti v Tvojem neprestanem trpljenju; s Tabo, ubogo bil je ubog, ž zaničevano zaničevan, zatiran ž zatirano — a ljubil te je vedno, ljubil s čisto, nesebično ljubeznijo, ljubil toli srčneje, kolikor tužnejša je bila Tvoja osoda!

In Ti, koroški Slovenec, najnesrečnejši med nesrečnimi Slovenci, kako naj izrazimo Tvoja čutila, kako naj Te tolažimo? Žalost in jok odmevata po Tvoji pokrajini, tužne novice čujemo vedno čez visoko gorovje — pričo Tvojega trpljenja. Bolelo nas je, a obupali nismo, ker vedeli smo, da čuje Tvoj oče in váruh, ki Te ne zapusti v skrajnosti sile, da živi vodnik, ki Te stanovitno in modro vodi v borbi življenja.

Sirota si brez očeta. Ne obupaj, koroški narod slovenski; Bog še živi in On sirot ne zapusti! Rodoljubi na staroslavnem Gorotanu, ne pozabite oporoke Svojega Andreja. Za vero katoliško, besedo materino deloval je Einspieler do smrti; za te dve svetinji delovati naročil Vam je v svoji oporoki pri zlati maši v Svečah. Bodi Vam sveta oporoka očetova; vredna je največjega truda!

In ko pišemo nekrolog, pozabiti ne smemo naročila, koje nam je dal pokojnik v Svečah: „Še nekaj; — dejal je koncem svojega govora — kmalu prej ali slej bote slišali: „Einspielerja so pokopali“. Oj, prosim Vas, ko to slišite, tedaj mene nikar ne pozabite; tedaj za-me molite, in obljubim Vam, da tudi jaz, ako pridem po usmiljenji božjem v nebesa, ne pozabim Vas, ne pozabim dražega mi naroda slovenskega.“

Kako hitro začul se je žalostni glas, da končal je plodonosno življenje, zatisnil trudne oči slaven mož. Spominjajmo se ga v molitvah, posnemajmo njegova dobra, vekovita dela! Da, trpin si bil na zemlji, slavni Andreja, vse svoje življenje; solnce mirnih dni sijalo Ti je le redko, ker borba za svete ideje, za vero, dom in cesarja, to bilo je géslo Tvoje! Našel si mir v Gospodu; tam v jasnih višavah spoznaváš, da si se boril za sveto in pravično stvar, da vsi imamo jednega Očeta, in da je tudi Tvoj zatirani narod drugim enakopraven! Izpolnuj svojo obljubo in pri Bogu se spominjaj rodne Ti trepeče raje na zemlji, da jej milostno pošlje mnogo Tebi enakih resničnih rodoljubov!

Zemlja domača, zemlja slovenska, katero Andreja je ljubil do konca, sprejmi truplo njegovo v Svoje materino krilo, kjer počiva v prozgodnjih grobovih mnogo Tvojih sinov. Tam mirno počivaj tudi Ti, zlata duša!

Pokojniku mir in pokoj, svéti mu večna luč!

Govor poslanca Pfeiferja

o zdravstvenem zakonu v deželnem zboru dne
13. januarija.

(Konec.)

Po tem takem pripada zdravstvenemu odboru naloga zdravstvene oblasti, tako, da ima — kakor občina — oskrbovati zdravstvene zadeve, kar po mojem mnenju podvoji poslovanje zdravstvene uprave ter prinaša v to upravo dualizem, katerega bi se pri drugih oddelkih naše uprave radi znebili.

Sedaj, ko občina sama opravlja zdravstvene posle, ne upa se c. kr. oblast preveč ji nalagati, bolj varčno postopa glede stroškov; če bi pa poslovala dva zdravstvena urada — zdravstveni odbor in občina — utegne to povod dajati nekaterim oblastvom, nalagati danes zdravstvenemu odboru na primer, premestiti tukaj pokopališče, tam ga razširiti; jutri zaukazati občini omisliti mrtvaške vozove in aparate za destiliranje vode ali pretesna stanovanja odpraviti itd.; sitnež utegne se spodtikati nad kakošno mlako, v kateri sedaj glasne goske in race svoje veselje uživajo itd. (Veselost.)

Sicer imamo v občini izvrstne, vsega spoštovanja vredne uradnike, ki povsem podpirajo občine in jim le toliko nalagajo, kar njih moči zmagajo — semtertje pa tudi organe, ki brezobzirno navalé na slabe občinske rame tako težko breme, kateremu tudi krepkejši organizem ne more kos biti, kar dokazuje sledeč slučaj, kateri navedem iz zbirke svojega večletnega županovanja.

Ob priliki strelnih vaj postavili so vojaki telegrafne droge, drugo jutro je bila žica pretrgana — ali se je to poškodovanje zgodilo po viharji, ki je tisto noč razsajal, ali po zlobni roki, ni znano.

To poškodovanje je dalo okrajni oblastniji povod, ukazati občini (kar je opravičeno), da strogo izvršuje policijsko nadzorovanje varstva tuje lastnine.

Temu ukazu pridejan je bil nastopni originalni pristavek:

„Wenn jedoch künftig wahrgenommen werden sollte, dass das Gemeindeamt den ihm obliegenden Polizeidienst in der obangedeuteten Richtung nicht mit aller Energie und Umsicht versieht, so würde sich die k. k. Bezirkshauptmannschaft zur Aufstellung eigener Wachorgane auf Kosten der Gemeinde bemüssiget sehen.“ (Klici: Čujte, čujte!)

Po tem takem bi občina mogla stražiti kanone in vojake, da jih kdo ne ukrade. (Dobro in živahna veselost!)

Več slučajev iz turškega paskalika bi lahko prijavil, pa bode itak prilika pri posvetovanji nove občinske postave.

Moravska dežela je sicer v svojo zdravstveno postavo tudi sprejela zdravstveni odbor, ker v tem tiči neko avtonomno načelo — če osnova zdravstvenega odbora večini naše zbornice ugaja, pa ga naj tudi za poskušnjo vpelje.

Glavne mestne občine Ljubljana, Gradec, Celovec itd. imajo svoje mestne zdravnike, ki svoj posel izvršujejo navadno brez zdravstvenega odbora — če bi dotičnim zdravnikom pridejan bil zdravstveni odbor, ali bi se po krčmah manj ponarejenega židovskega vina popilo?

Na Dunaji, v Budimpešti je celó ustanovljen najvišji zdravstveni svet, človek bi mogel pričakovati, da v takih krajih nektar in ambrozija izvirata —

vendar je znano, da se v imenovanih mestih zavziva največ pokvarjene jedi in pijače po umetnih „receptih“ tamošnjih visokih šol.

Gledé zdravstvenih odborov sem izrekel danes in tudi v dotičnem odseku svoje pomisleke, po mojem mnenju bi se brez njih tudi shajalo, ker za zdravstvene potrebščine lahko skrbi kakor sedaj okrajna blagajnica, občinski zdravnik bi pomagal sedanjim občinam pri izvršitvi zdravstvenega posla; ako pa častita večina deželnega zbora sprejme zdravstvene odbore, jih zopet lahko odpravi, če se ne bi obnesli.

Iskreno želim, da bi se tem odborom posrečilo zboljšati zdravstvene razmere ter po svojih ukrepih v istini bolj avtonomno delovati, kakor drugi zbori, ki so sklenili na primer zabraniti prosto ženitovanje, odpraviti legaliziranje itd. pa so s svojimi dobrimi sklepi ostali na papirji, ker vladi niso bili po volji.

Sklenem z gorko željo, da bi se nade, ki se stavljajo v današnji zakon, izpolnile v polni meri v prid našim občinam in v tolažbo terpečega človeštva. (Dobro, dobro!)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. januarija.

Notranje dežele.

Dunajski *vladni krogi* postajajo vedno bolj nezaupljivi nasproti Nemčiji, ker čutijo, da bo Bismarck takoj odpovedal zvezo Avstriji, kakor hitro bo preverjen o trdnem prijateljstvu Rusije. Ta namera Nemčije kaže se v raznih člankih nemškega poluradnega časopisja, posebno pa iz najnovejših razprav lista „Post“, ki kritikujejo avstrijsko vojno in ki so napravili na Dunaji jako neugoden vtis.

Goriški deželni zbor je bil zaključen dne 14. t. m. s trikratnimi „živio“-klici Nj. Veličanstvu cesarju.

Hrvatski ban posvetoval se je predvčerajšnjim v Budimpešti z ministerskim predsednikom Tiszom.

Vnanje države.

V petek je sprejel *papež Leon XIII.* romarje iz srednje Italije, ne da bi jih bil pri tem nagovoril. Isti dan poklonil se mu je odposlanec virtemberškega kralja. Izvanrednemu poslancu velikega vojvode badenskega podelil je sv. Oče veliki križec Gregorijevega reda. V tekočem tednu sprejel bo papež nemške romarje, koje mu bo predstavil knez Löwenstein. Odlikoval je dalje izvanrednega poslanca saksonskega kralja z velikim križcem Gregorijevega reda, poslanca kralja pruskega z velikim križcem Pijevega reda in virtemberškega poslanca s komander-križcem Pijevega reda.

Srbskemu kralju Milanu poklonil se je diplomatski kor povodom novega leta ter mu je čestital v imenu vseh navzočih zastopnikov nemški poslanik grof Bray; za tem voščili so srečo kralju ministri, državni svetniki, častniki in mestno zastopstvo beogradsko. — Minister notranjih zadev, Svetozar Milosavljević, pozval je vse komisije, koje je imenoval njegov prednik Milojković v nadzorstvo upravnih uradov, naj nemudoma naznanijo izid svojega delovanja in izročijo dotične akte preiskovalnim sodnikom. One komisije pa, o kojih vspehu ni nič pozitivnega znanega, razpustil je takoj.

Bolgarski knez ogovoril je častnike, ki so se mu prišli pokloniti povodom novega leta dne 13. t. m., z jako krepkimi besedami, ter je med drugim rekel tudi nastopno: „Dogodki morejo Bolgarijo v kratkem primorati, da bo branila svoje pravice. Takrat bo svet spoznal, da znam tudi umreti

v boji za domovino“. — Zvečer istega dne bil je v prinčevi palači slavnosten banket, h kojemu so bili povabljeni ministri in častniki sofijske posadke. Več izmed slednjih bilo je odlikovanih z Aleksandrovim redom. — Sobranje potrdilo je koncem svojega zasedanja tudi več sprememb v volilni postavi, ki so pomenljive zaradi tega, ker podajajo večje jamstvo za volilno prostost, kakor se je to godilo do sedaj. Pri dosedajšnjih volitvah ni bila v nevarnosti samo volilna prostost, marveč tudi osebna prostost volilčeva, kar je vlada sama pripoznala pri dotičnih sobrantskih obravnava ter s tem naravnost prisilila poslance, da so glasovali za to predlogo. — Z novim letom pričel je izhajati nov vladi prijazni list „La Bulgarie“, ki je bil ustanovljen že leta 1882 za časa konservativnega ministerstva in si stavlja za smoter: „La Bulgarie aux Bulgares“. Leta 1884. je zadržal list Cankov vsled zahtevanja rusofilne stranke ter prognal iz dežele vrednika Iskendra. Sedaj se je ta zopet povrnil v svojo domovino ter vredeje napominani tednik „La Bulgarie“ v jako zmernem in treznem smislu. — Pripoveduje se, da je zapovedal Ferdinand, naj se odstranijo iz vseh javnih zavodov podobe Aleksandrevo in da se vsled tega častniki zelo hudujejo nad svojim knezom. Z jako verjetne strani pa se preklicuje ta vest kot zlobno izmišljena.

Ruski naučni minister naznanja, da ne bodo otvorjena kakor navadno dne 15. (27.) januarija vseučilišča v Petrogradu, Moskvi, Kazanu, Charkovu in Odesi. — Povodom novega leta je imenoval car v Nemčiji ne posebno priljubljenega ministra Višnegradskega finančnim ministrom in podelil Vladimirjev red I. vrste, ministru notranjih zadev, grofu Tolstoju in naučnemu ministru Pobjedonoščevu Aleksander-Nevskijev red z briljanti. Iz tega sklepajo, da ruski car ne bo predruščil svoje dosedanje politike in da ga ne bodo premotili vabljivi glasovi Nemčije.

Nemčija se močno trudi, da bi Rusijo odtujila Franciji ter jo toliko bolj dobila na svojo stran. Eno izmed sredstev, koje vporablja vlada v ta namen, so finančni krogi berlinski, ki predlagajo rusckemu finančnemu ministru jako ugodne transakcije.

Francosko ministerstvo je sklenilo, da ne bo predložilo parlamentu nobenega načrta zoper občinski svet pariški; to ravno ne pričuje za odločnost kabineta, ki se je izrazil, da se boji spravljati v kamoro predmete, koji ne bi prodrli. Zato je pa vložil desničarski poslanec Lamarzelle interpelacijo, ki obsoja delovanje pariškega mestnega sveta. Tudi pravijo, da bo predlagal radikalec Michelins, naj se proglasijo ministri vojne, mornarice in zunanjih zadev stalnim, da ne bo Francija vsled vednih ministerskih kriz v napetih razmerah z inozemstvom in v vojaških zmešnjavah. — Kazenska pravda zoper Wilsona je že ugonobila jednega predsednika in celo ministerstvo. Osodepolna je za Francijo, kajti duhovi raznih strank vznemirjeni so neprestano vsled nje. Pričakovalo se je, da bo nova vlada odločno pokazala, da jej je v prvi vrsti le za pravico in ne za koristi posameznih oseb; namesto pa da bi bila kaj tacega velevala, izpustila je preiskovalnega sodnika, ker je preojstro postopal zoper Wilsona, kojemu se ni pripetilo še čisto nič hudega. Navedli smo že zadnjič vzroke, zakaj je vlada odpustila sodnika Vigneau-a. Nevarno je tako postopanje za predsednika Carnota. Narod je opravičeno dvojl o poštenosti Grévy-jeve vlade, zgubil pa bo pri teh razmerah svoje zaupanje tudi do Carnota, koji ne bo potem nikedar utrdil svojega stališča, marveč postal žrtva prvemu neprijateljskemu napadu.

Italijansko ministerstvo ima jako težaven položaj vsled neugodnih novic, ki dohajajo iz Afrike. Narod je izgubil vse zaupanje, da bi se kedaj srečno končala afriška ekspedicija. Splošno je mnenje med evropskimi diplomati, da ima trodržavna zveza kaj malo koristi od Italije, dokler ni končana vojska zoper Abesince.

Turška vojna uprava ukazala je vsem vojaškim poveljnikom, naj nujno in odločno delujejo

Kaznovana izdaja.

(Povest iz časov francoske vojske.)

(Dalje.)

4. oktobra praznoval se je god cesarja Franca I. Slovesne sv. maše v cerkvi usmiljenih bratov udeležili so se avstrijski vojaki v paradi. Cerkev in prostor pred njo sta bila napolnjena z brezštevlnim ljudstvom. Po končani službi božji razlegali so se tisočeri klici: „Živio cesar Franc!“ Navdušenje je bilo neizrečeno veliko.

Dopoludne je streljanje popolnoma omolknilo. Popoludne pa so se slišali zadnji vojni strelji. Avstrijci so sklenili z granatami razstreliti ljubljanski grad. Zato so dobili Ljubljanci povelje, naj po drugi uri ostanejo domá in se pripravijo na gasitev, ako bi morda kak ogenj nastal. Povsodi so bile gasilnice pripravljene; po hišah so napolnili vse prazne posode z vodo, in dimnikarji so se zbrali v mestni hiši, da bi brž na pomoč priskočili, kjer bi bilo treba.

Nekaj vojakov je bilo razpostavljenih po hišah, ki naj bi skrbeli za red in da bi hitro naznanili pretečo nevarnost, ako bi se kje ogenj prikazal.

Boštjan in Lenart sta bila v neki hiši na Poljanah. Prvi je stal pod streho in zdaj pa zdaj pogledal skozi lino proti gradu, dočim je imel Lenart spodaj v hiši opraviti. Boštjan je bil danes zelo nezadovoljen. Nekaj časa je stal, potem hodil med strešnimi tramovi sem in tje in slednjič se je usedel na neki polomljen stol.

„Naveličal sem se že tega vednega bojevanja in klatenja iz kota v kot. Opustil bom vse to brž ko mogoče. Dobro sem si prislužil oni zaklad, ki leži tam gori . . . nad Trzinom . . . v gozdu. Kmalu se vrnem, da vzdignem dragocenosti. To bo življenje . . . ! Pa deliti bo treba . . . ! Ne, tega pa ne pustim! Sam bom užival, kar sem sam zaslužil. Enega mi je že smrt s pota spravila. Kaj naj pa z drugim počnem? Kako bi se tega znebil? Vedno se vlačim za menoj, kakor senca. Čakaj, Lenart, tudi ti moraš iti kmalu za njim, za svojim ljubeznjivim bratcem, katerega ne moreš pozabiti. Če te Sava

odnese, bo li kdo povprašal po tebi, se bo li kdo jokal? Nihče, prav nihče! Lenart, ne boš me več dolgo nadlegoval; ure tvoje so štete!“

Zadnje te besede je Boštjan glasno izgovoril in ni opazil, da je nekdo na stopnicah naenkrat postal. Bil je Lenart, ki je, slišoč izgovarjati svoje ime, nehoté ustavil korake in se po končanem govoru prav hinavsko nasmehnil. Kakor bi o tem čisto nič ne vedel, kar se je zgodilo, stopil je potem pod streho.

„No, se bo li kmalu začelo streljanje?“ vpraša Boštjan.

„Menim, da kmalu; vsaj v pol ure“, odgovori Lenart.

„Dosti časa sem že tū sam stražil“, zarenči zopet prvi, „dočim si ti spodaj lenobo pasel in se z vinom nalival. Prevzemi zdaj ti to mesto, pojdem pa jaz doli!“

„Ne branim ti.“

Po teh besedah skočil je Boštjan hitro po stopnicah nizdol in ni opazil, kako se mu je Lenart zapačil in se zaničevalno posmehnil.

na to, da bodo v slučaji mobilizacije brzo in točno sklicani rediti (rezervniki). Iz Male Azije dohajajo vesti, da je čuti med vojnimi četami jako živahno gibanje.

Abesinski kralj Janez je prepustil Rasu Alluli čast, da je pred njim napadel prvi Italijane. Ras Allula je sedaj z veliko vojno v Ghindi.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 12. januarija. (Svečanost v semeniščici.) [Konec.] Po kratkem odmoru nastopijo pevci ter zapojó F. Kreutzerjev „Gospodov dan“, vedno pomlajena kompozicija! Ko sliši človek to pesem tako peto, mora res nehoté vsklikniti: To je Gospodov dan!

V nekako sladke mladeniške sanje je pa nas zazibala šesta točka, od gg. bogoslovcev samih sestavljen „Quodlibet“ — citre, kitara in gosli. Le škoda, da je milobne glasove nekoliko opovorila huda soparica. — Neka druga misel pa nam še vstaja pri tem: Ni sicer naloga bogoslovju, da bi gojilo razne umetnosti — bogoslovske véde so vsakemu bogoslovcu prva in najsvetejša dolžnost — vendar pa je kaj lepo in primerno, ako se urijo gg. bogoslovci po izvršeni svoji prvi nalogi tudi v različnih, dostojnih svetnih umetnostih, osobito v raznih glasbinah instrumentih. In kdor sodi tako, upam, da sodi prav, kdor dela tako, zatrjujem, da dela prav; kajti on spaja prijetno s koristnim.

Kaj izborna izvršila se je sedma točka J. Gerbičev: „Slovanski brod“ — moški zbor. Ta pesem, res krasen biser g. Gerbiča, vzbudila je vsestransko senzacijo. Kaj sličnega, ne le samo uglasbenega, temveč tudi petega, ne sliši se na vsakem odru!

Kaj primerna zdela se nam je deklamacija: „Dve kroni“. — Gosp. deklamator slikal nam je v divni vezani besedi papeževo tijaro ter krono cesarsko; risal s prijetnim glasom ter z mladeniškim ognjem lepo, ljudsko blaginjo pospešujočo slogo med obema, posebno pa med našim svetlim vladarjem Francem Josipom ter Leonom XIII. G. deklamatorju zakličemo odmevajoč dobro! pesniku g. Kr. pa slava! — Kot završitev prvega vsoprednega dela bila je deveta točka: „Cesarska himna“, katero je prisotno občinstvo stojé poslušalo.

Drugi del slavnostnega večera pa je bila deseta točka: „Boj in zmaga“, dramatičen prizor s petjem. V krepkem prologu slika se nam v obče s žarnimi bojami brezversko teženje sedanjega časa in težavno stališče, katero zavzema sv. cerkev v burnih valovih. Na to nastopijo po vrsti materijalist, racijonalist ter liberallec, trije, sv. cerkvi najbolj sovražni elementi, razvijajoč vsak svoje krive nazore. Materijalist, pravi malikovalec mrtve materije, ter vsega slast in strast mu zadovoljujočega, obrača se z vso samozavestjo po odru ter kreta sem ter tje, zaznamovajoč vsako stopinjo s pravcatim materijalističnim duhom. Res, to ti je bil pravi materijalist! Ko se nekoliko ohladi ta „pseudoprofet“ nad sv. cerkvijo, tem neznosnem trnu v péti, vsede se nekoliko v stran, kakor da bi hotel reči, no, malo počitka mi je pač potreba sedaj, zaslužim ga, pozneje hočem še črneje oblake proizročiti zoper katoliško cerkev. Že smo mu pritrjevali v duhu, prav imaš, le počivaj — za zmirom, kar prikorakata zelo sorodna mu brata pred naše obličje, racijonalist in liberallec. Prvi zametava z vso

„Ne boš me spravilo s poti, ne, ti ubogo otroče“, govoril je ta sam s saboj. „Bo se obrnilo! Več ne boš videl Trzina, Boštjane! Rakom in ribam te bom dal v hrano, ki v Savi tako stradajo. Takrat se boš napil do cela. Jutri ali pojutraujem se razkropimo; midva pojdeva proti domu, a domov bom prišel samo jaz... Zdaj bom izpeljal svoj naklep; zdaj ali pa nikoli... In zakladi, ha, ha, katere si ti nabral, ne bodo tvoji. Lenart sam je bo vzdignil in potratil. To bo življenje! To bo veselje!“

In veselo je plosnil z rokama.

Kmalu potem se je vrnil Boštjan ves vinjen pod streho nazaj. Oba sta se začela prav prijazno pogovarjati in se tolažiti, da pojdetta kmalu domov. Oba sta bila teh misli, da sta se že naveličala bojevanja in streljanja.

Ob štirih so začeli topovi grometi in gromenje je trajalo do osme ure zvečer. Trinajst granatnih krogel je priletelo čez grad v mesto, ki so sicer nekatere hiše poškodovale, a ognja uiso nikjer zanetile.

(Konec prih.)

odločnostjo in zagrizenostjo prava cerkvena načela o človeškem umu in pameti ter zatrjuje, da je človeška pamet sama sebi dovolj varna, da, zadostna voditeljica, ne gledé na kako božje razodenje. Ona sama sebi prepuščena pride lahko do resnice, čemu tedaj poslušati sv. cerkev, katera trdi v svoji oholosti, da nam je potrebno božje razodenje. Proč s sv. cerkvijo, proč s papeštvom! — Kaj krepko ga podpira v teh — res nad vse hvale vrednih — nazorih zvest mu tovariš liberallec, nekako tako-le: Prosta nam je volja, prosta nam biti tudi v resnici, prosta vseh spon državnih in cerkvenih. Udrimo na sv. cerkev, spodmaknimo jej podstav, poderimo — menda — Petrov prestol, pokopljimo papeštvo! Se vé, ni čuda, da bi ne privabili ti lepi naklepi v obličje tudi materijalista. Res prisopiha jo v njuno naročje. V pričetku skoraj sovražni med seboj, kajti vsak je trmoglav v načelih, zedinijo se konečno vsi ter napovedó cerkvi boj na življenje in smrt. Tu nastopita modroslovec ter bogoslovec. Bližata se sovražni trojici. Boj se vname v gostih besedah. Toda prepričevalne besede modroslovca in bogoslovca, njuni pravi nazori, razodeti od same božje resnice in pa med posamezne dvogovore in samogovore vpletene petje v ozadji skritega kora kmalu vplivajo pomirovalno in zmagovalno na sovražne duhove. In ko jame razlagati bogoslovec v žarovitih besedah oživljajočo, prestvarjočo moč ter moralno silo božje ljubezni, kazoče se v sv. katoliški cerkvi, vzlasti še v papeštvu, in ko zadoné v koru zadnje besede Kristusove do sv. Petra, prvaka vseh dosedanjih papežev: „... et portae inferi non praevalent adversus eam“, tedaj zapusté nasprotniki, moralno premagani, drug za drugim areno. Tudi modroslovec utihne. Govori le še bogoslovec; zahvaljuje se nebesom za zmago ter prosi sv. Očeta za nadaljno bojevanje potrebnega blagoslova. Boj je končan — zmagana sovraga moč. Le še en prizor! Gini nas v srce. Pred Leonovo podobo klaujajo se: modroslovec, bogoslovec, Slovenec v narodni noši, držéč podobo sv. Cirila in Metoda ter „Grande munus“, in pa državnik. Skriti kor pa poje prerokovalne besede: „Tu es Petrus...“ Če omenim še to, da je priredil ta dramatični prizor bogoslovec g. J. Kr. prav namenom za ta slavnostni večer ter da umel vplesti po vzoru grških dram, med posamezne govore jako primerne citate iz psalmov in prerokov, („Quare refremuerunt gentes, et populi meditati sunt in unia. — Nolite timere, ego sum in dr.) in da so se nekateri citati primerno uglasbili tudi v bogoslovji samem, menim, da sem povedal dovolj, povedal vse, odkril, kak duh veje v semeniškem poslopi, „Virtuti et Musis“ posvečenem. Mislim, da sem s temi črticami razjasnil dovolj, kaj preveva vsakega bogoslovca um in srce. Zelo hvaležni smo gg. semenišnikom za tako lep slavnosten večer. Hvaležnost pa tudi izrekamo prečastitemu semenišnemu vodstvu, ker si je gotovo veliko prizadelo, da se izvrši ta svečanost kolikor mogoče sijajno. Gospodom bogoslovcem kličemo: Le tako naprej! gospodom sodelovateljem: Slava! bogoslovju ljubljanskemu pa: „Vivat, crescat, floreat!“

Iz Logatca, 12. januarija. Minolo sredo je bil pri nas žalosten pogreb. K večnemu počitku je bilo položeno truplo ranjca vdove A. K. — Pokojnica je letošnjo jesen zblaznela. Neko noč, 2. decembra, je v slabi obleki in v slabem vremenu zapustila skrivaj domačo hišo — in odšla. Kam — tega ni vedel nihče. Vsa poizvedovanja bila so zastonj. Dne 9. t. m. pa gre tukajšnji posestnik v svoj kozolec po mrvo. Naenkrat zadene med otavo na človeško truplo. Bilo je po obrazu od živali objedeno in hudega mraza otrpno. Prihitevši ljudje spoznajo, da so našli tako iskano A. K. — mrtvo. Položili smo jo zdaj v grob. Nesrečna žena zapustila je majhnega otročiča.

Iz Kočevja, 11. januarija. Danes je zapustil Kočevsko mesto preblagorodni gospod c. kr. okrajni glavar Rajko Kočevar, ki je tukaj v tej lastnosti služboval skoré šest let. Radi bolehnosti svoje si je vrli gospod izprosil vpokojenja ter si Ljubljano izbral kot bivališče. Ž njim izgubi tukajšnji politični okraj izvanredno nadarjenega in neumorno delavnega uradnika, pravicoljubnega ter jako spretnega načelnika. Zlasti žaluje po njem slovensko prebivalstvo, kateremu je bil blagi gospod kot iskren narodnjak in neupogljiv značaj iz srca udan, iz prepričanja naklonjen. Vrline njegovega vzornega značaja nam je v kratkih, a krepkih potezah označil neki gospod pri odhodnici, katero mu je pripravil včeraj zvečer v gostilni „Pri pošti“ ožji krog njegovih čestilcev. Milovaje smo pri tej priliki pogrešali zastopnike

tukajšnjega meščanstva, ki se sicer rado ponaša s svojo taktčnostjo. — Tim ljubezniveje pa so danes pozdravili odhajajočega gospoda glavarja prijazni prebivalci gostoljubne Ribnice, kamor sta ga iz Kočevja spremila gg. dekan Kresé in c. kr. okrajni šolski nadzornik Komljanec. Več odličnjakov Ribniških, med njimi preč. g. kanonik in dekan Skubič in župan Zobec, dalo je preljubljenemu gospodu glavarju častno spremstvo proti Velikim Laščam. Teško smo se v Ribnici ločili od moža, ki ga čisla vse, kar pošteno misli in čuti. Spomin nanj ostane nam vrlega moža spomin. S krepkim „živio!“ smo se od njega poslovili. Želimo mu dolgo vrsto srečnih pokojnih dni, sebi pa vrednega naslednika.

Dnevne novice.

(Biskup Strossmayer) praznoval bo 19. marca t. l. petdesetnico svojega mašništva. Zlato mašo bo daroval v djakovski stolni cerkvi in potem vsprejemal čestitke v svoji palači.

(Dnevni red XIV. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 17. januarija 1888 ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika XIII. deželnozbornske seje dne 13. januarija 1888. — 2. Naznanila deželno-zbornskega predsedstva. — 3. Poročilo dež. odbora gledé zopetne zgradbe dne 17. februarija 1887 pogorelega deželnega gledališča. — 4. Deželnega odbora poročilo z načrtom novega cestnega zakona in zakona o uvrščenji cest. — 5. Deželnega odbora poročilo o prošnji posestnikov z Brega, Podolnice in Dobrove za uvrstitev občinske ceste z Dobrove do Zaklanca med okrajne ceste. — 6. Poročilo deželnega odbora gledé dovoljenja 4% priklade na najemščino od stanovališč v mestni občini novomeški za leto 1888. — 7. Poročilo deželnega odbora gledé dovoljenja priklade na pivo v mestni občini kamniški za leto 1888 do vstetega leta 1893. — 8. Tretje branje načrta zakona, s katerim se vravnava zdravstvena služba v občinah, veljaven za vojvodino kranjsko brez deželnega stolnega mesta Ljubljane. — 9. Finančnega odseka poročilo o Holzapfelnovi ustanovi za gluhoneme. — 10. Poročilo finančnega odseka o zgradbi delavničnega poslopija za prisilno delavnico in o drugih naredbah gledé razširjenja tega zavoda, katere so se deloma že ukrenile, deloma pa jih bode treba še ukreniti. — 11. Poročilo finančnega odseka: a) o splošni javni bolnici v Ljubljani; b) o zgradbi dveh oddelkov v blaznici na Studenci; c) o zgradbi bolnice za kužne bolezni. — Poročilo upravnega odseka o načrtu zakona zadevajoč povračilo škod storjenih po lovu in divjačini. — 13. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora logaškega, da bi se med deželne ceste uvrstila cestna črta Planina-Rakek-Bloškapolica-Ribnica, cestna črta Bloškapolica-Babnopolje in cesta iz Unice skož gozd v Postojino. — 14. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora novomeškega za odpravo cestne tlake. — 15. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Ratečah in drugih za podporo za zgradbo savskega mostú pri Ratečah. — 16. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva vipavskega za dovoljenje pobiranja naklade po 1 gl. 50 kr. od hektolitra piva. — 17. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, da se prenaredi § 6. zakona leta 1879, ki ureja število plemenskih juncev.

(Telovadno društvo „Sokol“) je imelo včeraj občni zbor. Izvoljeni so: G. Franc Ravnihar, starosta; gosp. Skaberne, podstarosta; gg. A. Dečman, Ivan Kališnik, Ferd. Kersnik, Jos. Medved, Ivan Mejáč, Franc Mulaček in Pavel Skalé, odborniki.

(Osepnice v Ljubljani.) Po uradnem poročilu zbolelo je za osepniciami s početka v meseci novembru do 8. januarija 155 oseb; k temu številu pa niso prišteti bolniki v osepnični bolnici. Od 155 zbolelih umrlo je 34, 51 se jih zdravi, ostali so ozdraveli.

(Goriški deželni zbor) je v soboto končal svoje seje.

(Iz Planine na Notranjskem), 14. januarija. Ž današnjim poštnim vlakom pripeljalo se je z Dunaja truplo prerano umrle princesinje Louise Windisch-Grätzove na Rakek, od tam pa v grajščino Hasberg pri Planini, da se prihodnji teden položi v rodbinsko rakev. Umrla je bila najmlajša hči kneza Hugona Windisch-Grätz, rojena 24. junija 1874,

v Gospodu zaspala pa 11. t. m. v zavodu gospej Jezusovega Srca na Dunaji. — Bridka izguba je pač za njene stariše, bridka izguba pa tudi za uboge, kajti mlada princesinja bila je zelo dobrega in usmiljenega srca do ubogih. Presvetla knežja rodovina napravi namreč vsako leto o Božiči božično drevesce tukajšnjim ubogim šolarjem. Tudi letos je bilo obdarovanih in oblečenih s čedno zimsko obleko do 30 otrok. In k temu pripomogla je po svojih močeh tudi ranjca princesinja. Delala in pletla je sama čez leto razne stvari, ki so se delile o Božiči ubogi šolski mladini. N. p. v m!

(Koroški deželni zbor) dovolil je 42.000 gl. za razširjenje prostorov v blaznici, kjer imajo zdivjane zaprte.

(Za železnico čez Ture) ali pa sploh za kako drugo krajšo zvezo Trsta z ostalo Avstrijo poteguje se tudi bukovinska zbornica v Črnicah. Na krajši zvezi mimo sedanje ji je tolikanj ležeče, ker bi Bukovinci radi cenó svoj les in pridelke vozili v Trst, nazaj pa južno sadje in kolonijalno blago. Vendar jim je vse jedno, ali naj se spelje železnica iz Trsta čez Predil, ali pa čez Divačo-Loko na Koroško.

(Francoščina na realkah.) IV Gradci je profesorsko društvo „Innerösterreichische Mittelschule“, ki se običajno peča s kritičnimi razpravami šolskih predmetov. V poslednji seji obravnaval je profesor Weitzenböck „pismene naloge iz francoščine na realkah“ in je prišel do zaključka, da je škoda za čas, za porabo moči in denar, ki se porablja za nauk v francoščini. Gospod profesor je trdil, da je dotični učni načrt popolnoma pomanjkljiv, kajti prvič je francoščini sedaj določeno veliko premalo ur, drugič je učna tvarina razcepljena na sedem let, tretjič so posamični razredi prenapolnjeni z dijaki (po 50 do 60 učencev), četrtič pa tudi način poučevanja ne ugaja, ker se ne opira na znanostno podlago, niti na pedagogično načelo. Zato, pravi profesor konečno, bi se pač spodobilo, ko bi se nemško-francoska prestava pri maturi opustila.

Telegrami.

Celovec, 16. januarija. Msgr. Andrej Einspieler danes ob 9 uri dopoldne umrl; pogreb v sredo ob 1/2 3. uri popoldne.

Petrograd, 15. januarija. „Journal de St. Pétersbourg“ piše: Vspored finančnega ministra potrjuje mirovne namene vlade in njeno zaupanje, da se bo dolgo časa ohranil mir. Mirovna politika ruske vlade bila potrjena in proglašena pri okoliščinah, kojih pomenljivosti ni mogel nikdo prezreti.

Rim, 15. januarija. Kralj in kraljica prišla bodeta na plesno veselico avstrijsko-ogerskega veleposlaništva dne 30. t. m.

Listnica opravištva.

G. F. Č. na O: Ne znamo, kaj je krivo, da se šeta list po mnogih krajih. Morda kraška burja? Hočemo ga pribiti, da ne bode več tak svojevlečno. To naj velja vsem, katere ne obiskuje „Slovenec“ redno. Prosimo pa, da se nam natanjko naznani vselej pošta, kje se naj vstavi.

G. A. B. v G: Vaše tako plemenito sreč za reč slovensko — na skrajni meji, Bog čuvaj in dodeli veliko posnemovalcev.

G. J. H. na O: Vi ste že dvakrat poslali. 29. dec 8 gl. in 11. jan. zopet ravno toliko.

G. I. M. na U: Prvega pisma nismo dobili. Liste pošljamo redno in ni krivda na nas.

G. J. G. T: Se je že vkrenilo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
14.	7. u. zjut.	741.86	-15.0	sl. zap.	megla	0.00
	2. u. pop.	741.94	-6.4	sl. zap.	„	
	9. u. zveč.	743.34	-7.0	sl. zap.	d. jasno	
15.	7. u. zjut.	744.24	-9.2	sl. zap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	743.88	-4.8	sl. vzhl.	d. jasno	
	9. u. zveč.	746.64	-5.6	„	oblačno	

Dne 14. jan. Zjutraj megla, ivje, potem skoraj jasno, zvečer deloma oblačno. Dne 15. jan. Zjutraj oblačno, proti poludne se je zjasnilo, potem je sijalo sonce, popoldne in zvečer pušo. Srednja temperatura 9.5° in 6.0° C, za 7.0° in 4.1° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

16. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 25 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ „ 16%	80 „ 45 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ — „
Papirna renta, davka prosta	93 „ 20 „
Akoije avstr.-ogerske banke	870 „ — „
Kreditne akcije	268 „ 40 „
London	126 „ 85 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleond.	10 „ 03 „
Cesarski cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	62 „ 25 „

Zahvala.

Zalosti potrti vsled velike izgube preljubljenega gospoda

Antona Selana,

hišnega posestnika,

ne moremo se osebno zahvaliti vsem prijateljem znancem in sosedom dragega ranjca, ki so tako sočutno izrazili tolažilno sočutje povodom njegove smrti ter mu izkazali zadnjo čast. Dovoljujemo si tem potom vsem izreči najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 15. januarija 1888.

(1) **Zalujoči ostali.**

Zahvala.

Za ljubeznjivo sočutje o bolezni in po smrti svoje ljubeznjive hčere

DANICE

za udeležanje pri pogrebu in darovateljdom lepih vencev izrekam srčno zahvalo.

(1) **Pavel Drahsler.**

Št. 1263.

Razpis dražbe.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja v Sturiji pri Vipavi zvršila se bode zmanjševalna dražba

dne 27. januarija 1888

ob 10. uri dopoldne v Sturiji.

Vse delo cenjeno je na 9.515 gold. 15 kr. in oklicalo se bode z tem zneskom.

Dražbeni uveti, vsled katerih ima zlasti vložiti vsak draživec vadij od 5 odstotkov ponujene svote, prevzemnik pak zavarščino od 951 gold., potem proračun in stavbeni načrti leže do dne dražbe pri ovem uradu vsakteremu na ogled.

C. kr. okrajni šolski svet v Postojini

dne 12. januarija 1888.

Tekoče zlato in srebro za pozlačenje posrebrjenje in zboljšanje okvirov, lesa, kovine, stekla itd. in vseh predmetov. Krasno in trajno. Raba za vsacega jako priprosta. Cena steklenic s čopičem 1 gl., 6 steklenic 5 gl., 12 steklenic 9 gl.

Tekoče likalo, ki daje v trenutku svetlo črno barvo. Najboljše sredstvo, da se ohrani obuvale in usnjina. Svetli se in posuši takoj ter napravi usnje nepremočljivo. Izvrstno za razna obuvale in konjsko opravo.

Cena zabojčku z 2 velikima steklenicama 1.30 poštne prosto. Cena zabojčku s 6 velikimi steklenicami 3 gl. poštne prosto. Cena zabojčku s 6 velikimi steklenicami 4 gl. 80 kr. poštne prosto.

Tekoč ribji lep (syndetikon) je pripoznano najboljše lepilo za najraznejše snovi, skleja, lepi, spoja in veže: steklo, kamen, alabaster, mavce, porcelan, marmor, slonovo kost, les, usnje, papir itd. Ostane leta nespremenjen v svojem učinku, vedno tekoč, tedaj pripraven za rabo. Cena veliki steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gl., 12 steklenicam 3 gl. 50 kr.; kilo po 1 gl. 80 kr., 1 zaboj s 4 1/2 klgr. netto vsebine 6 gl. 50 kr. prosto poštne.

Konservator pohištva, odstranjuje z največjo lahkoto madeže in spuščaje na pohištvo ter jim daje zopet prejšnji svit. Steklenica s 1/4 litra 1 gl., 6 steklenic 4 gl. 80 kr.

Hevrekka (smrt črnilnim madežem) odstranjuje hipoma iz papirja črnilne madeže, cele spisane vrste itd., kakor tudi barvo za štampilje. Cena steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gl. 20 kr.

Univerzalna čistilna politura. Vspah velikansk! Presega vse čistilne in politurne pripomočke ter daje z enkratno rabo nov, bliščeč in stalen lesk vsem vsled rabe zategnelim predmetom iz lesa, kovine ali usnja, kakor tudi oljnatim slikam. Cena steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gl. 20 kr.

Proti povzetju ali poprejšnji gotovini razpošilja

KAROL PRÖLS V BRNU 206

na Moravskem. (10)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe se oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleebtischen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (13)

Cenike na zahtevanje.

Naznanilo.

Podpisana si useja naznanjati slavnemu občinstvu, da je otvorila z dnem 1. januarija

gostilno

v novi hiši društva katoliških rokodelskih pomočnikov, v Poljskih ulicah.

Potruditi se hočem, da bodem častitim gostom postregla z dobro pijačo in okusnimi jedili po najnižjih cenah.

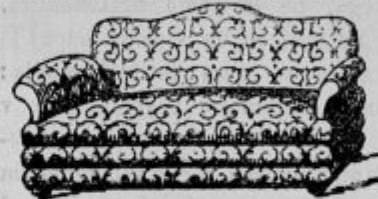
Priporočata se z odličnim spoštovanjem

(2) **Marija Lengar.**

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice štey. 3,

priporočata prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarija t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gl. Stole po 8 in 9 gold. Modroce na peresih (Federmatratzen) po 10 gl. Zimnice po 22 gl. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (12)

Nove izdaje!

Nastopne molitvene in poučne knjige so izšle v novih izdajah, in sicer:

Sv. Alojzij, ali šestnedelna pobožnost v čast sv. Alojzija. Pridjane so molitve za občno službo Božjo in življenje sv. Stanislava Kostka. Spisal V. Lah. — V. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 45 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 60 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom 80 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gl. 10 kr.

Getzemani in Golgata, šola ponižnosti, pokorščine in ljubezni do smrti. Bukve premišljevanja in molitve k časti britkega trpljenja in smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa, po premišljevanji pobožne nune Ane Katarine Emerih in po spisih najimunitičnih častilcev presvetege trpljenja našega Zveličarja. Spisal J. Volčič. — VI. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gl. 10 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gl. 30 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gl. 70 kr.

Naša ljuba Gospa, Presvetege Srca. Poučivne in molitvene bukve častilec Matere Božje. Iz nemškega posnel Janez Volčič. — III. natis. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gl. 30 kr.

Sveta ura moliti Jezusa v Zakramentu ljubezni Božje ali: Obiskovanje presvetege Rešnjega Telesa in počestevanje vselej neomadežane Device Marije, za vse dni v mesecu poleg sv. Alfonza Ligvorijana. Spisal Janez Volčič. — V. natis. I. Izdaja brez bratovščinske pobožnosti. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gl. 25 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gl. 50 kr. — II. Izdaja z bratovščinsko pobožnostjo. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gl., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gl. 40 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gl. 80 kr.

Te knjige se dobivajo v navedenih platnicah in po imenovanih cenah, pa tudi lepše vezane pri pošiljanem in v vseh bukvarnah.

Mat. Gerber, Ljubljana,

(Josip C. Gerber),

založna trgovina s papirjem in knjigoveznicco.

NB. Pri poštnih pošiljkih se plača od vsake knjige po 10 kr. več. (6)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

priporočata SEEMANN

v (10)

Ljubljani.